

Sygn. akt I NKRS 22/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Karska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Sadowski

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie z odwołania B. W.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z 14 grudnia 2021 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w K., ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2021 r., poz. 505,

z udziałem E. B.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 14 września 2022 r.,

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Uchwałą nr [...] z 14 grudnia 2021 r. Krajowa Rada Sądownictwa, na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2021 r., poz. 269; dalej: u.KRS), postanowiła: przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie E. B. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w K. (pkt 1)

oraz nie przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie A. Ł. oraz B. W. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w K. (pkt 2).

B. W. (dalej także jako: Odwołująca) wniosła odwołanie do Sądu Najwyższego zaskarżając powyższą uchwałę w całości w zakresie dotyczącym jej osoby, a nadto wnosząc o wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały do czasu rozpoznania odwołania.

B. W. zarzuciła zaskarżonej uchwale:

1. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.:

- art. 33 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 2 u.KRS, poprzez dokonanie oceny mojej kandydatury bez dochowania obowiązku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i wnikliwego zbadania materiałów sprawy oraz dokonanie jej w sposób dowolny, z pominięciem rzetelnej oceny jej kwalifikacji z przekroczeniem granic swobodnej oceny materiałów, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego E. B., a nie B. W.;

- art. 42 ust. 1 u.KRS poprzez sporządzenie uzasadnienia uchwały w sposób negujący Odwołującą się bez wzięcia pod uwagę kryteriów wskazanych w przedłożonych materiałach, w sposób nie poddający się kontroli instancyjnej i uniemożliwiający poznanie rzeczywistych motywów podjęcia uchwały, co uniemożliwia odniesienie się do całości przesłanek, na podstawie których Rada uznała, że kandydatura Odwołującej się nie spełnia wymogów formalnych w obecnej procedurze konkursowej;

2. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, nadto w odniesieniu do poszczególnych naruszeń, skutkujące nieważnością postępowania poprzez:

- naruszenie art. 33 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 1-3 u.KRS przez:

- a. oparcie uchwały na wybiórczych (niepełnych) ustaleniach faktycznych, przedstawionych członkom KRS na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2021 r. przez członków zespołu opiniującego, mimo dostępu do pełnych danych o mnie w oparciu o posiadany materiał dowodowy, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w K. innego uczestnika, a nie Odwołującej się;
- b. nierzetelne i pobieżne przedstawienie kandydatury, niewykorzystanie wszelkich przewidzianych prawem możliwości służących do dokonania ocen, niewyjaśnieniu istniejących w sprawie rozbieżności, i wątpliwości, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w K. innego uczestnika, a nie Odwołującej się;
- c. brak własnych ustaleń Rady w odniesieniu do Odwołującej się poprzez poprzestanie na argumentacji przedstawionej przez sędziego sprawozdawcę co skutkowało brakiem rekomendacji ze strony zespołu opiniującego, w efekcie czego Prezydentowi RP przedstawiono wniosek o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w K. innego uczestnika, a nie Odwołującej się.

Odpowiedź na odwołanie złożyła E. B., wnosząc o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Niezależnym od stawianych w odwołaniu zarzutów, ale fundamentalnym i decydującym o rozstrzygnięciu sprawy zagadnieniem jest odpowiedź na pytanie czy B. W. spełnia ustawowy wymóg „wykonywania zawodu radcy prawnego” niezbędny do powołania na stanowisko sędziego sądu rejonowego.

Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołany ten kto wykonywał zawód radcy prawnego co najmniej przez trzy lata w okresie pięciu lat przed zgłoszeniem na wolne stanowisko sędziowskie (por. art. 61 § 2 pkt 4 w zw. z art. 61 § 5 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych z dnia 27 lipca 2001 r., Dz. U. Nr 98, poz. 1070 z późn. zm.).

Ustawa o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r., Dz. U. 1982 r., Nr 19, poz. 145 z późn. zm., w art. 8 ust. 1 (dalej jako: ustawa o radcach prawnych) *expressis verbis* określa, że radca prawny wykonuje zawód w ramach stosunku pracy, na podstawie umowy cywilnoprawnej, w kancelarii radcy prawnego oraz w spółce:

1) cywilnej lub jawnej, w której współnikami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 823);

2) partnerskiej, w której partnerami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej;

3) komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, w której komplementariuszami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Z art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych, wynika, że radca prawny jest obowiązany zawiadomić radę właściwej okręgowej izby radców prawnych o podjęciu wykonywania zawodu i formach jego wykonywania, o adresie i nazwie kancelarii lub spółki oraz podać adres dla doręczeń. Radca prawny ma obowiązek niezwłocznie zawiadamiać o każdej zmianie tych danych. Pisma w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy wysyła się, ze skutkiem doręczenia, na adres dla doręczeń, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

Niekwestionowanym faktem jest to, że B. W. jest radcą prawnym – została wpisana na listę radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych w R. 27 października 2005 r. pod numerem wpisu [...] i nigdy nie wykonywała zawodu radcy prawnego (pismo OIRP z 13 lipca 2021 r.).

Z karty zakresu obowiązków i odpowiedzialności oraz uprawnień pracownika B. W. z 7 czerwca 2018 r. wynika, że jest zatrudniona na stanowisku kierownika samodzielnego referatu Inspektoratu ZUS w K..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaświadczył, że w okresie ostatnich pięciu lat Odwołująca się zajmuje stanowisko „Kierownika Samodzielnego Referatu Realizacji Dochodów Inspektorat ZUS w K. ze szczególnym uwzględnieniem wykonywania wszelkich czynności wynikających z posiadanych uprawnień Radcy Prawnego” (zaświadczenie z 30 czerwca 2021 r.).

Fakty te potwierdza sama B. W. w złożonym życiorysie z 7 czerwca 2021 r.: „Podejmuję samodzielne rozwiązania na równi z radcą prawnym, jednak moja umowa o pracę nie jest nawiązana jako zatrudnienie na stanowisku radcy prawnego lecz jako kierownik kierujący referatem z wykonywaniem czynności wynikających z posiadanych uprawnień Radcy Prawnego (...)”.

W ocenie Sądu Najwyższego, B. W. nie spełnia powyższego, ustawowego wymogu „wykonywania zawodu radcy prawnego”, co zostało słusznie podniesione na wcześniejszym etapie postępowania konkursowego zarówno przez opiniujących sędziów wizytatorów jak też Krajową Radę Sądownictwa. B. W. została wpisana na listę radców prawnych, ma kompetencje i uprawnienia do wykonywania tego zawodu, jednak go nie wykonywała w rozumieniu przepisów ustawowych, co sprawia, że nie może być powołana na stanowisko sędziego sądu rejonowego. W tej sytuacji rozpatrywanie stawianych w odwołaniu zarzutów staje się bezprzedmiotowe i zbędne.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS.

[as]